

170

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 25 lipca 1969 r.

w sprawie określenia wypadków zrównanych z wypadkami przy pracy i z wypadkami w zatrudnieniu oraz w sprawie świadczeń z tytułu niektórych wypadków dla osób nie będących pracownikami.

Na podstawie art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 8) oraz art. 15 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za zrównany z wypadkiem przy pracy w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 8) uważa się wypadek, jakiemu uległ pracownik na terenie zakładu pracy, w którym był zatrudniony w związku z wykonywaniem zadań:

- 1) wynikających z przynależności do obowiązkowej lub ochotniczej straży pożarnej działającej w zakładzie pracy,
- 2) w dziedzinie szkolenia lub ćwiczeń z zakresu samoobrony zakładu pracy albo przygotowania obronnego tego zakładu,
- 3) zleconych przez działające w zakładzie pracy organizacje polityczne i zawodowe.

2. Za zrównany z wypadkiem przy pracy uważa się również wypadek, jakiemu uległ pracownik poza zakładem pracy, w którym był zatrudniony, jeżeli wypadek ten zdarzył się:

- 1) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji zakładu pracy w drodze pomiędzy zakładem pracy a miejscem, w którym pracownik miał wykonywać należące do niego obowiązki służbowe,
- 2) podczas pobytu w miejscowości, do której pracownik został delegowany przez zakład pracy, o ile wypadek ten pozostawał w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, oraz w drodze do tej miejscowości, jak również w drodze powrotnej z tej miejscowości,
- 3) w związku z wykonywaniem zadań określonych w ust. 1 pkt 2.
- 4) w związku z:
 - a) wykonywaniem zadań wynikających z przynależności do obowiązkowej lub ochotniczej straży pożarnej działającej w zakładzie pracy albo
 - b) udziałem w akcji ratowniczej lub szkoleniem pożarniczym w ramach przynależności pracownika do obowiązkowej lub ochotniczej straży pożarnej działającej poza zakładem pracy.

§ 2. 1. Z tytułu wypadków, o których mowa w § 1, przysługują świadczenia i uprawnienia przewidziane w razie wypadków przy pracy.

2. W przypadkach, o których mowa w § 1 ust. 2 pkt 4 lit. b), świadczenia określone w art. 10—13 ustawy o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy z tytułu wypadków wypłacają właściwe jednostki Państwowego Zakładu Ubezpieczeń w ciężar Skarbu Państwa.

§ 3. Ustalenie okoliczności i przyczyn wypadków określonych w § 1 następuje w trybie i na zasadach przewidzianych w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy. W zakresie wypadków, o których mowa w § 1 ust. 2 pkt 4 lit. b), właściwe są komisje powypadkowe działające przy powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty miejskie) komendach straży pożarnej oraz odwoławcze komisje powypadkowe działające w jednostkach nadrzędnych nad tymi komendami.

§ 4. 1. Za zrównany z wypadkiem w zatrudnieniu w rozumieniu art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) uważa się wypadek, któremu uległ pracownik w związku z:

- 1) ratowaniem innych obywateli z grożącego im życiu niebezpieczeństwa,
- 2) ochroną własności społecznej przed grożącą jej szkodą,
- 3) udzielaniem przedstawicielowi organu władzy lub administracji państwowej pomocy przy spełnianiu czynności urzędowych,
- 4) udziałem w ściganiu lub ujęciu osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa lub ochroną innych obywateli przed napascią,
- 5) wykonywaniem funkcji radnego oraz członka komisji rady narodowej albo wykonywaniem przez sołtysa czynności związanych z tym stanowiskiem, a określonych obowiązującymi przepisami,
- 6) wykonywaniem funkcji ławnika ludowego w sądzie.

2. Za zrównane z wypadkami w zatrudnieniu uważa się również wypadki, o których mowa w przepisach:

- 1) art. 15 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o funduszu gromadzkim na niektóre cele miejscowe (Dz. U. z 1958 r. Nr 17, poz. 73 i z 1962 r. Nr 32, poz. 152),
- 2) art. 103 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158) oraz wydanych na jego podstawie przepisach wykonawczych,
- 3) art. 26 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120).

§ 5. Z tytułu wypadków określonych w § 4 przysługują pracownikom oraz członkom ich rodzin świadczenia na warunkach i w wysokości określonych w ustawie o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, jeżeli nie nabyli z tytułu tych wypadków prawa do świadczeń na podstawie przepisów ustawy o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy.

§ 6. Osobom nie będącym pracownikami, które uległy wypadkom określonym w § 4, a które:

- 1) stały się inwalidami — przysługuje renta inwalidzka w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin oraz inne świadczenia określone w tej ustawie,
- 2) doznały naruszenia sprawności organizmu nie powodującego inwalidztwa — przysługują świadczenia lecznicze zakładów społecznych służby zdrowia oraz zaopatrzenie w protezy, aparaty ortopedyczne i środki pomocnicze dla leczenia następstw wypadku.

§ 7. 1. Członkom rodzin pozostałym po osobach nie będących pracownikami, które zmarły wskutek wypadków określonych w § 4, przysługuje prawo do renty rodzinnej na warunkach określonych w ustawie o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin i w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ust. 1 tej ustawy oraz do innych świadczeń określonych w tej ustawie.

2. Osobie, która pokryła koszty pogrzebu osoby zmarłej wskutek wypadku określonego w § 4, przysługuje zasiłek na warunkach i w wysokości określonej w ustawie o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 8. 1. Świadczenia określone w § 6 przysługują również osobom, które uległy wypadkom lub zachorowały na choroby zawodowe w związku z wykonywaniem pracy:

- 1) w czasie odbywania praktyki przewidzianej organizacją studiów lub nauki,
 - 2) w Ochotniczych Hufcach Pracy,
- jeżeli praca nie była wykonywana na podstawie umowy o pracę.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób, które uległy wypadkom lub zachorowały na choroby zawodowe w warunkach pozbawienia lub ograniczenia wolności.

3. Członkom rodzin pozostałym po osobach zmarłych wskutek wypadku lub choroby zawodowej w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługują świadczenia określone w § 7.

§ 9. 1. W uzasadnionych przypadkach Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych może na wniosek wojewódzkiej

instancji organizacji politycznej, zawodowej lub społecznej uznać:

- 1) za zrównany z wypadkiem przy pracy — wypadek, któremu uległ pracownik w związku z wykonywaniem zadań zleconych przez organizacje polityczne lub zawodowe w okolicznościach innych niż określone w § 1 ust. 1 pkt 3 albo w związku z wykonywaniem zadań zleconych przez inne organizacje działające w zakładzie pracy,
- 2) za zrównany z wypadkiem w zatrudnieniu — wypadek, któremu uległa osoba nie będąca pracownikiem uspołecznionego zakładu pracy w związku z wykonywaniem zadań zleconych przez organizacje polityczne lub społeczne.

2. Do wypadków, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie mają zastosowania przepisy wydane na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy.

§ 10. Pracownikom i członkom ich rodzin objętym przepisami:

- 1) ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 19),
- 2) ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 10)

— przysługują w przypadkach określonych w § 4 świadczenia przewidziane tymi przepisami. Przepis § 5 stosuje się odpowiednio.

§ 11. Przepisy §§ 1—3 oraz § 9 ust. 1 pkt 1 mają zastosowanie do wypadków zaistniałych począwszy od dnia 1 stycznia 1968 r., a w zakresie świadczeń przewidzianych w art. 10—12 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy — od dnia 1 września 1968 r.

§ 12. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 lipca 1954 r. w sprawie wypadków w zatrudnieniu (Dz. U. z 1954 r. Nr 35, poz. 149, z 1958 r. Nr 31, poz. 141 i z 1961 r. Nr 55, poz. 312),
- 2) rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 21 kwietnia 1966 r. w sprawie wypłaty rent osobom pozbawionym wolności oraz świadczeń dla osób, które uległy wypadkowi przy pracy w czasie pozbawienia wolności (Dz. U. Nr 15, poz. 93).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: M. Krukowski